

парку пасажирських вагонів, реконструкції і розвитку підприємств з ремонту і технічного обслуговування пасажирського рухомого складу.

Однією з важливих проблем є об'єктивна необхідність подальшого виконання в нових умовах нерівномірного виробництва транспортної техніки і ремонтно-заводської бази використання їх науково-технічного потенціалу. Розв'язання цієї проблеми являється необхідною умовою підтримки і нарощування конкурентоздатності національних машинобудівних і ремонтних підприємств на світовому ринку, створення об'єктивних можливостей модернізації технічних засобів і скорочення негативних факторів, що впливають на цінову політику в транспортному комплексі.

Зазначені проблеми і основні причини їх виникнення дозволяють зробити висновки про стан національних транспортних систем, який не в повній мірі забезпечує бажаний рівень конкурентоздатності з транспортними комплексами держав Європейського союзу і не створює сприятливих економічних умов для інтеграції в міжнародний ринок транспортних і експедиторських послуг.

Список використаних джерел

1. Единая транспортная система и автомобильные перевозки / Л.Л. Афанасьев [и др.]. - М.: Транспорт, 1984
2. Анискин Л.Г. Види транспорта и их взаимодействие: Конспект лекций / Л.Г. Анискин. - Челябинск: Изд-во ЮУрГУ, 1998

Костюченко Анна

студентка

Сидорович Олександр

к.і.н., доцент кафедри соціально-гуманітарних дисциплін
ВП НУБіП України «Ніжинський агротехнічний інститут»

м. Ніжин

ТРАНСПОРТНА ІНФРАСТРУКТУРА УКРАЇНИ В КОНТЕКСТІ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ

Інтеграція України у загальноєвропейські структури і налагодження багатосторонньої кооперації з ЄС є головними геостратегічними пріоритетами нашої країни після отримання незалежності. Отримання членства в цих організаціях можна вважати передумовами найбільш доцільної моделі реалізації інтересів України на міжнародній арені.

Певні економічні проблеми нашої країни зумовлюють підвищену увагу до розвитку і ефективного функціонування транспортної галузі України, від стабільної і ефективної роботи якої залежить розвиток не тільки національної економіки, а і міжнародна позиція країни.

Транспортна логістика - функціональна сфера логістики, що оптимізує логістичні операції на шляху матеріального потоку від постачальника до кінцевого споживача, що здійснюється із застосуванням транспортних засобів.

Основним завданням використання принципів, методів, інструментів логістики на транспорті, як і в діяльності промислових підприємств, є збільшення прибутку транспортних організацій.

Транспортний сектор України сьогодні – це значний і важливий сегмент економіки країни. Частка транспортного сектора у валовому внутрішньому продукті України складає близько 10%. Чисельність зайнятих працівників у цій галузі становить майже 7% від загальної кількості зайнятого населення. Україна володіє 21,9 тис. км залізниць, 169,4 тис. км автомобільних доріг, майже 2,2 тис. км внутрішніх водних шляхів, 18 морських та 10 річкових портів, 36 аеропортів

Стан логістичної системи України є незадовільним, що підтверджують дослідження Всесвітнього банку, згідно з якими по індексу логістичної ефективності Україна займає 102-е місце серед 155 країн. Оцінювання проводилось за наступними критеріями: ефективність процедур митного оформлення, інфраструктура транспортної логістики, доступність і легкість організації міжнародних поставок. У структурі вітчизняного логістичного ринку транспорт займає 89%, управління ланцюгами поставок - 1%, експедирування - 2%, зберігання - 8%.

Важливим аспектом у розвитку транспортної системи України є високий коефіцієнт транзитності України - одна з найвищих у світі. Геостратегічне положення між країнами Європи, Азії та Близького Сходу дозволяє їй бути вигідним транзитним мостом для перевезень товарів та пасажирів. Прикладом того, яку вагу можуть мати доходи від транзиту є той факт, що біля ¼ ВВП Латвії становлять саме доходи від транзиту.

До об'єктивних факторів що спонукають до інтеграції транспортної системи до норм ЄС належать певні трансформації у географічному їх розміщенні: поступово зменшується частка країн СНД та збільшується частка інших країн, також спостерігається зростання кількості країн світу, з якими Україна співпрацює на ринку транспортних послуг.

Провідні фахівці Національного інституту стратегічних досліджень України відзначають наступні проблеми інтеграції транспортної системи України до ЄС:

- ❖ Експлуатаційна несумісність транспортних мереж.
- ❖ Відсутність ефективної взаємодії в питаннях управління різними видами транспорту.
- ❖ Наявність бар'єрів доступу на ринок транспортних послуг.
- ❖ Обмеження в умовах експлуатації об'єктів транспортної інфраструктури.
- ❖ Неefективна система фінансування розвитку транспортної інфраструктури.

Зиски, здобуті Україною від транспортної інтеграції, будуть як прямими: збільшення можливості доступу до ринків, збільшення обсягу перевезень та експорту транспортних послуг, приток капіталу, модернізація інфраструктури, пряме постачання ресурсів з ЄС, бюджетна підтримка, так і побічними:

покращений розподіл продуктивних факторів, перерозподіл пасажирських та вантажопотоків, покращення ефективності економічних процесів транспортних та обслуговуючих підприємств, підвищення стандартів надання транспортних послуг та рівня безпеки транспорту, скорочення бар'єрів у справах з державами ЄС.

Витрати на інтеграційний процес залежать, головним чином, від необхідності приведення рівня транспортних послуг, інфраструктури до підвищених стандартів, підтримки конкурентоздатності українських транспортних компаній, утворення та упровадження нової регуляторної та законодавчої бази.

Список використаних джерел:

1. Кузьменко Ю. А. Глобализационные процессы мировой экономики, влияющие на функционирование международной транспортной системы / Ю. А. Кузьменко // Вісник економіки транспорту і промисловості. – 2013. – № 36. – С. 35–37.
2. Офіційний сайт Міжнародного транспортного форуму. [Електронний ресурс].- Режим доступу: <http://www.internationaltransportforum.org/>
3. Державна служба статистики України. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.ukrstat.gov.ua

Петрик Олег

студент

Побрусило Валентин

студент

Махмудов Ілхом

к.т.н., доцент кафедри транспортних технологій

ВП НУБіП України «Ніжинський агротехнічний інститут»

ЕКОНОМІЧНИ АСПЕКТИ СТРАТЕГІЇ РІШЕННЯ ТЕХНІЧНИХ ПРОБЛЕМ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ

В останні роки у умовах ринкової конкуренції виникає необхідність в розвитку питання маркетингу, менеджменту і інновацій та їх використання в наукових розробках. Рішення цих питань дозволить прискорити впровадження новостворених і вдосконалених конкурентоздатних технологій, що істотно поліпшують структуру та якість виробництва, а правильно спланована маркетингова стратегія знизить собівартість, що розширить збут та потенційне коло споживачів.

За останні роки науковцями аграрного сектору були розроблені:

- методика проведення аналітичної частини маркетингових досліджень при створенні нової сільськогосподарської техніки. Створена база даних з патентної інформації (32000 найменувань с.г техніки) для розроблення прогнозів розвитку інноваційної продукції середньострокового періоду (до 15 років).